

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 148
din 17.03.2009**

Dosar nr.: 708/2008

Petiția nr.: 13235 din 15.10.2008

Petent: I M

Reclamat:, S.C. Ocram Televiziune S.R.L., D D , S
O , M C

Obiect: acte de discriminare pe bază de categorie socială, pregătire profesională și convingeri

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. I M

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. S.C. Ocram Televiziune S.R.L. cu sediul în Bd. Hristo Botev, nr.23,
sector 3, București

I.2.2. D D

I.2.3. M C

I.2.4. S O

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul solicită constatarea existenței unei situații discriminatorii pe bază de categorie socială, pregătire profesională și convingeri săvârșite prin comportamentul reclamaților la adresa sa.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul arată că în cadrul emisiunii "Dan Diaconescu Direct" – serialul Elodia, difuzată în data de 13.08.2008 de postul de televiziune OTV., reclamații au făcut afirmații discriminatorii pe criteriul de categorie socială, pregătire profesională și convingeri la adresa sa, și subsecvent moderatorul emisiunii nu a intervenit pentru a tempera sau cenzura înverșunarea cu care reclamații îl denigrau ca om și ca psiholog.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare sesizării înregistrate sub nr. 13235 din 15.10.2008, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere al reclamaților.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 14488 din 13.11.2008 a fost comunicată petiția și solicitat punctul de vedere dnei. M C . Prin adresa înregistrată cu nr. 14489 din 13.11.2008 a fost comunicată petiția și solicitat punctul de vedere dlui. S O . Prin adresa înregistrată cu nr. 14490 din 13.11.2008 a fost comunicată petiția și solicitat punctul de vedere S.C. Ocram Televiziune S.R.L. Prin adresa înregistrată cu nr. 14491 din 13.11.2008 a fost comunicată petiția și solicitat punctul de vedere al dlui. D D .

4.3. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.4. Prin adresa nr. 479 din 13.01.2009 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 478 din 13.01.2009 a fost citat D D . Prin adresa nr. 477 din 13.01.2009 a fost citat S O . Prin adresa nr. 476 din 13.01.2009 a fost citată M C . Prin adresa nr. 475 din 13.01.2009 a fost citată S.C. Ocram Televiziune S.R.L., prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 10.02.2009.

4.5. La termen s-a prezentat petentul, și-a susținut petiția astfel cum a fost formulată.

4.6. În cadrul ședinței de audieri din data de 10.02.2009, având în vedere plângerea, astfel cum a fost formulată, și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la aspectele din plângere vizând reclamații S.C. Ocram Televiziune S.R.L. și dl. D D .

4.7. Prin adresa cu nr. 2517 din 02.03.2009, petentul a transmis concluzii scrise și propriile apărări față de excepția invocată.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul arată că în cadrul emisiunii "Dan Diaconescu Direct" – serialul Elodia, difuzată în data de 13.08.2008 de postul de televiziune OTV., numitul S O a afirmat despre petent ca ar fi "un psiholog la care nu vin nici măcar trei clienți", "că are amantă", "că oamenii care vin la cabinet pleacă nebuni de acolo", „că ar poseda 21 sau 23 de bile pe penis”, „că ar fi facut avansuri M C”, „că ar fi lipsit de caracter”, că ar fi susținut în mod fals că are familie, deși ar fi divorțat”, că ar fi produs de OTV și că s-ar fi întors împotriva OTV-ului”, că discreditează omul”, „că ar trăda încrederea pacientilor” etc.

5.1.2. Afirmațiile grave făcute de S O , pe un ton zeflemitor și utilizând un limbaj suburban, în ciuda faptului că petentul a păstrat decența atât în limbaj, cât și în maniera de adresare, pe tot parcursul intervenției telefonice, au fost "confirmate" cu repeziciune de o altă invitată din platou, M C . Aceasta, într-un tandem monstrous cu O și D a contribuit considerabil la prejudicierea gravă a demnității petentului, a dreptului la imagine personală, la viața intimă, familială și privată, prin afirmatii de genul „pe mine mați trădat, ați văzut care e diferența...uite, știu am auzit și eu de bile”, „cine se scuza se acuză”, „...acum ce vreți cu bilele?”, „în primul rând mi-au spus niște fețe (despre bile) că așa este și de aia n-am mai venit la d.stra”, „e dus...”, „vă schimbați impresia așa?...v-a bătut soarele în cap”...etc.

5.1.3. Pe parcursul emisiunii, invitații din platou, interpretând probabil atitudinea de neimplicare a moderatorului, domnul D D , într-o legitimare a comportamentului ostil la adresa petentului, au început să-i adreseze tot mai multe injurii, încercând să acrediteze ideea că I M , dată fiind pregătirea sa profesională de psiholog, nu valorează nimic în raport cu cei din studio (M C și S O), mult mai avizați să exprime o opinie, datorită experienței dobândite în urma absolvirii "școlii vieții".

5.1.4. În opinia petentului, cel mai grav este că tot acest episod s-a desfășurat nu doar la o televiziune publică (care se autoproclamă ca fiind a "poporului"), la o oră de maximă audiență, în fața a milioane de telespectatori, care au putut vedea, în direct, întreg "spectacolul" gratuit al umilirii unei persoane și al "victoriei" mediocrității în fața bunului simț, dar și în fața fiului petentului, care s-a simțit dator să intervină pentru a-și apăra tatăl și care a suferit o adevărată traumă psihică urmare a acestui incident.

5.1.6. Petentul consideră că emisiunea în ansamblul ei a transmis un mesaj care incită la discriminare, întrucât publicul neavizat a înțeles din tot acest episod, dar și din faptul că cele trei personaje în discuție, D , M C și S O continuă să apară seară de seară la OTV, faptul că lipsa de pregătire, lipsa de educație, mediocritatea și autosuficiența sunt valori esențiale pe care o persoană trebuie să le dobândească și să le exploateze la maxim pentru a deveni "vedetă", pentru a dobândi aprecierea socială.

5.1.7. Petentul susține că au fost încălcate drepturi fundamentale, garantate atât de legislația internă, dar și de tratatele și convențiile internaționale semnate de către România, precum : dreptul oricărei persoane, grupuri de persoane sau comunități la a nu suferi discriminări; dreptul la demnitate umană; dreptul la respectarea vieții private, intime și de familie.

5.1.8. Petentul dorește să sublinieze un aspect esențial, și anume că faptele comise de D D S O , M C și S.C. Ocram Televiziune S.R.L. au fost deja sancționate contravențional de către C.N.A.

5.1.9. În raport cu excepția invocată de Colegiu, prin adresa înregistrată cu nr.2517 din 02.03.2009, petentul solicită respingerea. În opinia petentului, excepția a fost invocată în mod greșit motivându-se că "pentru una și aceeași contravenție se poate aplica numai o sancțiune contravențională principală și una sau mai multe sancțiuni complementare și că pentru aceeași cauză nu se poate sancționa de două ori". Petentul consideră că nu există o dualitate de sancțiuni în speța prezentă și nici o cumulare de răspundere juridică pentru una și aceeași faptă. În realitate, în prezenta speță de discuta despre două raporturi contravenționale distincte: unul care are ca subiect activ persoana juridică S.C. Ocram Televiziune S.R.L., unul în care sunt implicate persoane fizice D D , S O și M C . Petentul susține că raportul existent în cauză între Ocram S.R.L. și D , C și O este unul de prepușenie, de subordonare, în sensul în care cele trei persoane sunt angajații respective reprezentanții persoanei juridice.

Sușinerile reclamațiilor

5.2.1. Reclamații nu au transmis un punct de vedere referitor la obiectul petiției.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Analizând susținerile petentului și inscripțiile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ridicată din oficiu în cauză.

Colegiul Director constată că potrivit legii nr.504/2002 privind audiovizualul, cu modificările și completările ulterioare, în art.3 se dispune: „(1) Prin difuzarea și retransmisia serviciilor de programe se realizează și se asigură pluralismul politic și social, diversitatea culturală, lingvistică și religioasă, informarea, educarea și divertismentul publicului, cu respectarea libertăților și a drepturilor fundamentale ale omului. (2) Toți radiodifuzorii au obligația să asigure informarea obiectivă a publicului prin prezentarea corectă a faptelor și evenimentelor și să favorizeze libera formare a opiniilor”.

6.2. Potrivit art. 40 „Este interzisă difuzarea de programe care conțin orice formă de incitare la ură pe considerente de rasă, religie, naționalitate, sex sau orientare sexuală. În continuare, art. 41 prevede ca “(1) Orice persoană fizică sau juridică, indiferent de naționalitate, ale cărei drepturi sau interese legitime, în special reputația și imaginea publică, au fost lezate prin prezentarea de fapte

inexacte în cadrul unui program, beneficiază de dreptul la replică sau la rectificare”.

6.3. Pe de altă parte, în conformitate cu Decizia 187/2006 privind Codul de reglementare a conținutului audiovizual, cu modificările și completările ulterioare, potrivit Art. 42 „(1) Orice persoană are dreptul la propria imagine. (2) În cazul în care în emisiunile audiovizuale se aduc acuzații unei persoane privind fapte sau comportamente ilegale ori imorale, acestea trebuie susținute cu dovezi, iar persoanele acuzate au dreptul să intervină pentru a-și exprima punctul de vedere; dacă acuzațiile sunt aduse de radiodifuzor, acesta trebuie să respecte principiul audiatur et altera pars.

(3) Realizatorii emisiunilor au obligația să respecte dreptul persoanei la propria imagine și să pună în vedere interlocutorilor să probeze afirmațiile acuzatoare sau să indice, cel puțin, probele care le susțin; stăruința moderatorului trebuie să fie convingătoare, astfel încât să ajute publicul să-și formeze o opinie corectă.

(4) Realizatorii emisiunilor au obligația să nu permită invitaților să folosească un limbaj injurios sau să instige la violență împotriva altor persoane.

(5) Sunt interzise în programele audiovizuale orice referire peiorativă la adresa persoanelor în vârstă sau cu dizabilități, precum și punerea acestora în situații ridicole ori umilitoare”.

Conform prevederilor art. 46 alin. 1 și 2 din Decizia CNA nr. 130/2006 privind Codul de reglementare a conținutului audiovizual, cu modificările și completările ulterioare „(1) Este interzisă difuzarea în programele audiovizuale a oricăror forme de manifestări antisemite sau xenofobe. (2) Este interzisă în programele audiovizuale orice discriminare pe considerente de rasă, religie, naționalitate, sex, orientare sexuală sau etnie”.

6.4. De asemenea, potrivit art. 71 „(1) În programele de știri și dezbateri informarea în probleme de interes public, de natură politică, economică, socială și culturală, trebuie să respecte următoarele principii:

a) asigurarea imparțialității, echilibrului și favorizarea liberei formări a opiniilor, prin prezentarea principalelor puncte de vedere aflate în opoziție, în perioada în care problemele sunt în dezbatere publică;

b) asigurarea unei distincții clare între faptele și opiniile prezentate;

c) evitarea oricăror forme de discriminare pe considerente de rasă, etnie, religie, naționalitate, sex, orientare sexuală sau vârstă.

6.5. Din acest punct de vedere, examinând plângerea și dispozițiile legale incidente, în speță prevederile legii nr.504/2002, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul Director constată că în realizarea programelor de știri, dezbateri, precum și în difuzarea de programe, respectarea principiului nediscriminării este garantat în mod particular în domeniul audiovizualului. Raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, reținem că acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și a răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

6.6. Astfel, în speța dedusă soluționării, constatăm existența unei reglementări speciale, Legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, legea audiovizualului, în raport cu prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, reglementare cadru cu caracter general. Față de aceste aspecte, reținem aplicarea principiului de drept "*specialia generalibus derogant*" potrivit căruia legea specială, fie anterioară, fie posterioară sau concomitentă cu cea generală se aplică în primul rând, având preferință față de legea generală. Acest aspect este cu atât mai evident, cu cât competența de a analiza și dispune sancțiuni în privința realizatorilor de programe, de programe de știri, de programe de dezbateri, a realizatorilor de emisiuni, în domeniul audiovizualului, excede competențelor Colegiului Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

6.7. Sub aspectul procedural al garantării drepturilor persoanelor care se consideră lezate prin conținutul programelor, respectiv realizarea emisiunilor în domeniul audiovizualului, Colegiul Director reține că potrivit prevederilor art. 10 din legea nr.504/2002 privind audiovizualul, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Consiliul Național al Audiovizualului este autoritatea publică autonomă sub control parlamentar și garantul interesului public în domeniul comunicării audiovizuale.

6.8. Potrivit art. 10 alin. 3 din legea nr. 504/2002 „În calitate de garant al interesului public în domeniul comunicării audiovizuale Consiliul are obligația să asigure: a) respectarea exprimării pluraliste de idei și de opinii în cadrul conținutului serviciilor de programe transmise de radiodifuzorii aflați sub jurisdicția României; b) pluralismul surselor de informare a publicului; c) încurajarea liberei concurențe; d) un raport echilibrat între serviciile naționale de radiodifuziune și serviciile locale, regionale ori tematice; e) protejarea demnității umane și protejarea minorilor; f) protejarea culturii și a limbii române, a culturii și limbilor minorităților naționale; g) transparența mijloacelor de comunicare în masă din sectorul audiovizual; h) transparența activității proprii.

6.9. Potrivit alin.5 al art. 10 din legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare „*Controlul exercitat de Consiliu asupra conținutului serviciilor de programe oferite de radiodifuzori și a ofertei de servicii de programe asigurate de distribuitorii de servicii se realizează, de regulă, periodic și ori de câte ori Consiliul consideră că este necesar sau primește o plângere cu privire la nerespectarea de către un radiodifuzor a prevederilor legale, a normelor de reglementare în domeniu sau a obligațiilor înscrise în licența audiovizuală*”.

6.10. În același sens, Colegiul Director reține că Legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare și Codul de reglementare a conținutului audiovizual, cu modificările și completările ulterioare, prevăd în mod expres procedura de soluționare a plângerilor cu privire la nerespectarea de către un radiodifuzor a prevederilor legale, a normelor de reglementare în domeniu sau a obligațiilor legale.

6.12. Pe de altă parte, Colegiul Director reține că principiul non bis in idem „pentru aceeași cauză nu se poate sancționa de două ori” este consacrat în legislația specifică materiei răspunderii contravenționale. Astfel potrivit art. 5

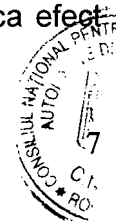
alin.7 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că: "Pentru una și aceeași contravenție se poate aplica numai o sancțiune contravențională principală și una sau mai multe sancțiuni complementare".

6.13. Din acest punct de vedere, din înscrisurile depuse la dosar, și însuși susținerile petentului rezultă că, în speță, Consiliul Național al Audiovizualului a constatat că radiodifuzorul SC Ocram Televiziune SRL a încălcat grav și în mod repetat dispozițiile imperative ale legii cu privire la protejarea demnității umane și dreptul la propria imagine, asigurarea informării corecte și respectarea principiului imparțialității în cadrul serviciilor de programe. În acest sens, sunt depuse la dosar Deciziile de sancționare contravențională emise de C.N.A. cu nr. 600 din 22.07.2008 și nr. 684 din 09.09.2008. Colegiul constată că „Membrii Consiliului au apreciat ca intervențiile Magdei Ciumac, invitată în unele dintre edițiile emisiunii „Dan Diaconescu Direct”...ale lui S O I, ...au avut ca principală caracteristică utilizarea unui limbaj injurios și vulgar, o parte importantă dintre reclamațiile primite vizând modul de manifestare al acestora, precum și lipsa de reacție a moderatorului, dl. D D ”. Ca urmare SC Ocram Televiziune SRL a fost sancționat, inclusiv în vritutea nerespectării prevederilor legii speciale cu privire la responsabilitatea realizatorului emisiunii.

6.14. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii, având în vedere calitatea S.C. Ocram Televiziune SRL de radiodifuzor și a reclamantului D D în calitate de realizator de emisiune, corelativ dispozițiilor legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea, sub aspectul reclamațiilor în speță nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

6.15. Sub aspectul plângerii vizând comportamentul reclamațiilor S O și M C , din punctul de vedere al actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.16. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect

restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.17. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constituive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.18. Coroborat obiectului petiției dedus soluționării, Colegiul Director reține că în cauză se invocă imputarea unor afirmații care pot îmbraca forma unor expresii ce pot aduce atingere demnității personale, însă raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată de O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director constată că acestea nu se circumscriu actelor incidente Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată. Sub aspectul prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul este de opinie că împrejurările invocate în cauză corelativ afirmațiilor celor două persoane reclamate nu pot fi considerate în raport de cauzalitate sine qua non cu unul din criteriile enumerate de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. În opinia Colegiului, aspectele imputate nu pot fi reținute ca un criteriu care se materializează în determinarea faptei de discriminare deoarece afirmațiile per se, ce fac obiectul petiției pot îmbraca în mod singular și individualizat forma unei fapte prevăzute și sancționate de lege distinct și poate atrage răspunderea juridică, după caz.

6.19. Astfel, afirmațiile care, în opinia petentului, au adus atingere demnității sale, exprimate pe un ton zeflemitor și utilizând un limbaj suburban ale reclamatului S O , de genul "că are amantă", "că oamenii care vin la cabinet pleacă nebuni de acolo", "că ar poseda 21 sau 23 de bile pe penis", "că ar fi făcut avansuri M C ", "ca ar fi lipsit de caracter", "că ar fi susținut în mod fals că are familie, deși ar fi divorțat", "că ar fi produs de OTV și că s-ar fi întors împotriva OTV-ului", "că discreditează omul", "că ar trăda încrederea pacienților", "că e un psiholog la care nu vin nici măcar trei clienți" etc. respectiv afirmațiile reclamatei Magda Ciumac de genul „pe mine m-ați trădat, ați văzut care e diferența....uite, știu am auzit și eu de bile”, „cine se scuză se acuză”, „...acum ce vreți cu bilele?”, „în primul rând mi-au spus niște fete (despre bile) că așa este și de aia n-am mai venit la d.stra”, „e dus...”, „vă schimbați impresia așa?...v-a bătut soarele în cap”...etc. vizează în mod nemijlocit aspecte ale vieții private ale petentului ori reprezintă afirmații sau expresii jignitoare care pot fi interpretate ca aducând atingere demnității personale. Or, afirmațiile în speță nu au valoare de informație de interes public, nu contribuie la nici o formă de dezbateră publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane, ci ofensează în mod gratuit.

6.20. Desigur, trebuie precizat că dreptul la libertatea de exprimare este garantat în Constituția României, care prevede în art. 30 alin. (1) și (6) că "(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. Însă libertatea de

exprimare, din perspectiva alin.1 al art. 30 trebuie coroborată cu alin.2 din art. 30 care prevede în mod expres că „(2) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”

6.21. În cadrul sistemului instituțional regional de protecție a drepturilor omului, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” însă precizează în mod expres limitele acestui drept în aliniatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.”

6.22. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că **“libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.”** (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România). Pe de altă parte însă, **dreptul la liberă exprimare nu este un drept absolut iar exercitarea lui trebuie realizată în anumite condiții, de altfel stabilite în considerarea și pentru protejarea demintății persoanei.** Acest aspect este întărit prin aliniatul 2 al art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului care prevede că: **“exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.”** Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod explicit că exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979 ș. a.); astfel, între altele, este legitim a se include obligația de a evita pe cât se poate expresii care, în mod gratuit, offensează alte persoane, profanează sau care reprezintă o ingerință în drepturile lor, care astfel nu contribuie la orice formă de dezbatere publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 52 ș. a.).

6.23. Colegiul Director reține că potrivit Codului Penal al României, art. 205 privind Insulta „(1) Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amenda. De asemenea, potrivit art. 206 „Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu amendă...”

6.24. Colegiul Director ia act ca Art. 205 și art. 206 a fost abrogat de pct. 56 al art. I din Legea nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 601 din 12 iulie 2006). Prin Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 104 din 12 februarie 2007 a fost admisă excepția de neconstituționalitate ridicată cu privire la dispozițiile art. I pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, partea referitoare la abrogarea art. 205, 206 și 207 din Codul penal, constatându-se că acestea sunt neconstituționale. Conform art. 147 din Constituția României republicată în Monitorul Oficial nr. 767 din 31 octombrie 2003, dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept. În consecință, abrogarea art. 205 și art. 206 este suspendată începând cu data de 12 februarie 2007, urmând ca *art. 205 și art. 206 să se aplice în forma de dinainte de abrogare.*

6.25. Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 62 din 18.01.2007, a anulat abrogarea insultei și calomniei din Codul penal al României considerând că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme: „Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziaristi etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art.1 alin.(3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.”

6.26. Având în vedere prevederile legale invocate mai sus, petiția astfel cum este formulată și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director nu poate

reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. o copie a hotărârii se va transmite părților: I M

; S.C. Ocram
Televiziune S.R.L. cu sediul în Bd. Hristo Botev, nr.23, sector 3, București; D
D

M C

S O

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

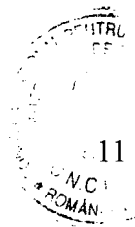
VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 03.04.2009

Red. G.D., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000** privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și **Legii 554/2004** a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

